בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', י"ט ב תשס"ב (3 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

בעצם, היה יכול להיות יותר שמח...

בתולדות העם היהודי הארוכים והמסועפים, יש תקופות שקטות יחסית ויש תקופות סוערות יותר. בראשונים, נראה כי קצב התרחשות האירועים הוא איטי אם בכלל משתנים דברים. ואילו בתקופות הפחות שקטות, נראה כי טרם מסתיים אירוע אחד וכבר בא דבר אחר בעקבותיו. דוגמא לכך מופיע במגילת אסתר שאותה קראנו בחג הפורים. המשתה הראשון - בו חטאו היהודים בזה שהשתתפו בו - של אחשוורוש הרשע הוא בשנה ה **3** למולכו [אסתר א' 3], אסתר נלקחה אל בית המלך בשנת **7** למלכותו [שם ב' 16] והוכתרה כמלכה, חלפו עוד 5 שנים עד **"בחודש הראשון הוא חודש ניסן בשנת 12 למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן..."** [שם ג' 7] **9** שנים חלפו מתחילת השתלשלות האירועים עד לאותו לילה – **"בלילה ההוא נדדה שנת המלך..."** [שם ו' 1] – בו התחיל להתהפך הכל. הכל!

בפרשת השבוע (שאותה קראנו אתמול), פר' **"כי-תשא"** מבקש משה רבינו לראות את פניו של הקב"ה. תשובתו של ה' היא, **"...לא תוכל לראות את פניי, כי לא יראני האדם וחי ... והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור, ושכותי כפי עליך עד עברי. והסירותי את כפי וראית את אחוריי, ופניי לא ייראו."** [שמות ל"ג 20-23] או כפי שהזכרנו פעם בעניין השואה: *"רבות הן השאלות המתעוררות בעקבות השואה. איננו יודעים את פתרונם. כנראה עומדים אנו בפני ההיסטוריה כבפני שטיח-קיר מרהיב ביופיו אלא **שאנו מסתכלים עליו מהצד הלא-נכון ורואים בו מערבולת חוטים חסרי משמעות וסדר**. רק בעידן הגאולה נוכל אולי לראות את השטיח במלוא הדרו. "לכן, המשכיל בעת ההיא ידום, כי עת רעה היא."* [עמוס ה' 13]

[עלון:שבת בשבתו]

אולי דבר אחד כן נוכל ללמוד מזה – **שיש הכוונה מלמעלה לכל מה שמתרחש בעולמנו. ואם יש הכוונה, נוכל להסיק מכך שה' גם בודק אותנו לכל אורך הדרך. גם בתקופות השקטות פחות, גם בתקופות השקטות יותר. הוא כל הזמן מנסה אותנו, בודק אותנו**, מה תהיינה התגובות שלנו.

אולי לא בכדי "יצאה לאור" הצעתם של הסעודים באותו שבוע שגם קראנו את **פרשת פרה** (בספר התורה השני אתמול). *"עניין קריאה זו קודם חודש ניסן, כדי להזכיר ולהודיע לכל מי שנטמא במת להטהר מטומאתו, כדי שיוכל להקריב קרבן פסח במועדו. והקדימו לזרז על כך קודם ניסן, לפי שהחרוקים מירושלים כבר התחילו לצאת מעריהם בראש חודש ניסן לעלות לירושלים."* [ספר התודעה] אזי, קריאה זו באה להזכיר לנו כי חג הפסח, חג הגאולה קרב ובא. בחג זה כל בית בישראל צריך להקריב את קרבנו שלו – **מצווה שמתקיימת בבית המקדש, שהוא נמצא בירושלים, על הר הבית**. אמנם טרם זכינו לבנייתו מחדש, ואולי - אולי – זו אחת הסיבות שהצעה זו של הערבים מתפרסמת זה עתה. שוב אנו נמצאים בבדיקה – האם כוונתינו לוותר על זהותנו כדי לקנות שקט (מדומה לע"ד) או כוונתינו כן

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ט** ב תשס"ב (**3** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

להטהר, לבנות את בית אלוקים על כנו, במקומו, ובכך נזכה לשוב לשורשינו, לשורשי עם הסגולה הזה...?

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל